

værende Omstændigheder er meget væsentligt at faa forøgede Indtægter i Statskassen, men jeg synes dog, at naar man gaar til at udskrive saa store Beløb, paalægge Befolkningen saa store Udgifter, som der her er foreslaaet, maa der ligge et eller andet Princip, en eller anden Idé til Grund for dem.

Man kunde have ventet, at en Regering, der som den nuværende ønsker at kalde sig en Venstreregering, i nogen Maade havde fulgt det Princip, man i alt Fald tidligere har hævdet som et gammelt Venstreprincip, at lægge Skatten, hvor Skatteevnen er. Jeg skal villig indrømme, at dette Princip ikke fuldt ud tilfredsstiller mig. Det, jeg synes, man skulde gøre, naar der er Tale om nye Skatter, var at søge at udfinde, hvem der sidder inde med Skattepligten. Jeg synes, man burde ordne det saaledes, at man undersøgte den enkelte Borgers Stilling til Samfundet, og i samme Grad, som den enkelte Borger blev begunstiget af Samfundet, i samme Grad har dette Ret til at kræve Vederlag af ham. Jeg synes, at dette Princip er lige til. I samme Grad som Samfundet skaber eller sikrer Værdier, hvad enten disse bestaa i Jordværdier, Indtægt eller Formue, i samme Grad maa Samfundet have Ret til at kræve Vederlag. — Naar saa store Byrder lægges paa Befolkningen, som her er Tale om, ligger det nær at spørge, hvilken Virkning Skatterne ville faa. Kan der være Tale om, at de Skatter, der foreslaas af Regeringen, ville faa sociale Virkninger? og er der i det hele taget ved denne Foranstaltning tilstræbt en Formindskelse af den økonomiske Ulighed? Jeg synes, at hvad enten man spørger paa den ene Maade eller paa den anden Maade, enten man spørger, om en Skat som den her foreslaaede er lagt med det Princip for Øje at tage Skatten, hvor Skatteevnen eller Skattepligten er, eller man spørger, om en saadan Skat vil faa nogen som helst social Virkning, maa man i alle Tilfælde svare benægtende. Det er snarere modsat, synes jeg. Det er ikke alene en Skat paa Om sætning, som i mange Tilfælde vil virke hemmende eller hindrende — jeg tænker her særlig paa Checkskatten —, men det er i mange Tilfælde, i Modsætning til hvad man hidtil har krævet, en Skat paa Gæld, og jo større Gælden er, des mere beskatter man den. Man har hidtil fra Venstres Side krævet Skat paa Formue; nu synes man at ville gaa til at lægge Skat paa Gæld. Lad mig tage det Tilfælde, at jeg skylder en Mand nogle Penge, og at jeg for at tilfredsstille denne Mand maa give ham

en Veksel, saa er det ikke saadan, at Staten henvender sig til den Mand og siger: Hør, nu har du faaet en Veksel, med den kan du henvende dig i en Bank og hæve det Beløb, den lyder paa, nu skal du ogsaa som Følge deraf erlægge 1 promille eller $\frac{1}{10}$ promille, eller hvad man nu kunde enes om, af denne Sum in Skat. Forholdet er det, at Samfundet kommer til den Mand, som sidder med Gæld og ingen Penge har, og siger: Du har ganske vist ikke noget, som helst at betale Skat af, men desuagtet maa du højere op i Gæld, idet vi paalægge dig en Stempelskat. Jeg kan maaske i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, hvad der ogsaa er fremhævet af andre ærede Talere, at med Hensyn til Skatten eller Afgiften af en Ejendoms Værdi tager man aldeles ikke Hensyn til, hvor meget den Mand sidder inde med, som køber en Ejendom, men man gaar simpelt hen ud fra den Værdi, Ejendommen er sat til. Det samme gælder, naar en Mand ska laane Penge, saa er det den, der skal laane Pengene, der maa betale Stemplingen.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Lovforslagenes Enkeltheder, men jeg har dog ment ved denne Lejlighed at maatte fremsætte disse almindelige Bemærkninger, netop fordi jeg synes, at de Principper, man fra Venstres Side hidtil er gaet frem efter, her fuldstændig ere forladte. Dersom der overhovedet kan tales om Principper i denne Forbindelse, synes jeg, at det, der ligger til Grund for disse Lovforslag, er af en saadan Beskaffenhed, at i hvert Fald jeg og mine Partifæller ville modsætte os disse Lovforslags Gennemførelse, selv om vi skulde løbe den Risiko at blive beskyldte af det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen) for billig Tapperhed. Det kunde hænde sig, at den Tapperhed, der udvises af det ærede Medlem og hans Partifæller, kunde blive lovlig dyr.

la Cour: Der er blevet udtalt, at denne Stempelskat er af saa gammel Dato, at den ikke er rationel længer, og det er den sikkert heller ikke. Men den foreslaaede Skat gaar, hvad faste Ejendomme angaar, lige i modsat Retning af, hvad man kunde ønske, idet den forhøjer Skatten i Stedet for, at der havde været mere Grund til at nedsætte Afgiften ved Forhandling af faste Ejendomme. Det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Johnsen) har allerede omtalt, hvor uretfærdigt den egentlig rammer, og har ogsaa omtalt, at der tidligere har været tænkt paa at faa denne Stempelbyrde paa Salg af fast Ejendom.